

Av president Thomas S. Monson

Avskjedsord

Ingen av oss kan fatte den fulle betydning av det Kristus gjorde for oss i Getsemane, men jeg er takknemlig hver eneste dag for hans sonoffer.

Mine brødre og søstre, mitt hjerte er fylt til randen idet vi nærmer oss slutten av denne konferansen. Vi har følt Herrens ånd i rikt monn. På vegne av meg selv og Kirkens medlemmer overalt vil jeg takke alle som har deltatt, heriblant dem som har holdt bønn. Måtte vi lenge huske de budskap vi har hørt. Når vi mottar *Ensign* og *Liahona* med disse budskapene i skriftlig form, la oss lese og studere dem.

Nok en gang har sangen og musikken på alle møtene vært nydelig. Jeg er dypt takknemlig til dem som er villige til å dele med oss av sine talenter, og som dermed beveger og inspirerer oss.

Vi har oppholdt, med opprakt hånd, brødre som har blitt kalt til nye stillinger under denne konferansen. De skal vite at vi gleder oss til å samarbeide med dem i Mesterens sak.

Jeg er glad i og verdsetter mine trofaste rådgivere, president Henry B. Eyring og president Dieter F. Uchtdorf. De er kloke og forstandige menn. Deres tjeneste er uvurderlig. Jeg elsker og støtter mine brødre i De tolv apostlers quorum. De arbeider svært effektivt, og vier

seg helt og fullt til arbeidet. Jeg vil også uttrykke min kjærlighet til medlemmene av De sytti og Det presiderende biskopsråd.

Vi har mange utfordringer i verden i dag, men jeg lover dere at vår himmelske Fader er oppmerksom på oss. Han elsker oss alle og vil velsigne oss hvis vi søker ham gjennom bønn og streber etter å holde hans bud.

Vi er en verdensomspennende kirke. Våre medlemmer finnes over hele verden. Måtte vi være gode borgere i de nasjoner vi bor i, og gode naboer i våre lokalsamfunn, idet vi strekker oss ut til personer fra andre trossamfunn så vel som til våre egne. Måtte vi være eksempler på ærlighet og integritet hvor vi enn kommer og i alt vi gjør.

Takk for deres bønner på mine vegne, brødre og søstre, og på vegne av alle Kirkens generalautoriteter. Vi er dypt takknemlige for dere og for alt dere gjør for å fremme Herrens verk.

Måtte dere komme hjem i trygghet. Måtte himmelens velsignelser være med dere.

Før vi drar herfra i dag, vil jeg fortelle om min kjærlighet til Frelseren og min takknemlighet for hans store

sonoffer for oss. Om tre ukers tid vil hele den kristne verden feire påske. Jeg tror ingen av oss kan fatte den fulle betydning av det Kristus gjorde for oss i Getsemane, men jeg er takknemlig hver eneste dag for hans sonoffer på våre vegne.

I det siste øyeblikket kunne han ha snudd. Men det gjorde han ikke. Han steg ned under alle ting så han kunne frelse alle ting. Ved å gjøre det ga han oss liv etter denne jordiske tilværelse. Han gjenvant oss fra Adams fall.

Min takknemlighet til ham kommer fra dypet av min sjel. Han lærte oss hvordan vi skal leve. Han lærte oss hvordan vi skal dø. Han sikret vår frelse.

Til slutt vil jeg dele med dere noen gripende ord av Emily Harris som så godt beskriver mine følelser i forbindelse med påsken:

*Linkledet som omsluttet ham, er tomt.
Det ligger der,
friskt, hvitt og rent.
Døren er åpnet.
Steinen er rullet bort,
og jeg hører nesten englene
lovsynge ham.
Et linklede kan ikke holde på ham.
En stein kan ikke holde på ham.
Ordene gir gjenlyd i den tomme
kalksteinsgraven:
"Han er ikke her."
Linkledet som omsluttet ham,
er nå tomt.
Det ligger der,
friskt, hvitt og rent.
Og halleluja, det er tomt.¹*

Gud velsigne dere, mine brødre og søstre. I Jesu Kristi, vår Frelseres navn. Amen. ■

NOTE

1. Emily Harris: "Empty Linen", *New Era*, april 2011, 49.